

Críticaòpera

Xavier Cester

El moment redemptor

Anna Bolena, de DonizettiDirector: Andriy Yurkevych
Gran Teatre del Liceu,
20 de gener

Conviure amb la pròpia llegenda i la pressió de les expectatives d'un públic addicte al deliri col·lectiu no deu ser gens fàcil. Edita Gruberova no necessita demostrar res, però al mateix temps sap que no pot baixar el llistó d'excel·lència que ella mateixa ha establert. En aquesta *Anna Bolena* hi va haver un instant de màgia irreplicable, l'ària final, un *Al dolce guidami* eteri, amb aquests sons irreals marca de la casa. Va ser un moment redemptor amb una Gruberova alliberant totes les essències d'un art inimitable després d'una interpretació desigual, tot i llampecs de grandesa.

Descomptem un inici fred, petits titubejos o un registre sobreagut cada cop més endurit (però atacat amb un coratge quasi suïcida), però Bolena no ha estat ni és el paper més apropiat per a una veu que no té el pes apropiat en el centre i el greu per fer justícia a la imperiosa im-

Edita Gruberova i Elina Garanca, reina i princesa aspirant a l'*'Anna Bolena'* de Donizetti al Liceu ■ A. BOFILL

precació *Giudici! Ad Anna!* o al transcendent duet amb Seymour.

Les palpables dificultats aquí de la soprano eslovaca van ser més evidents pel contrast amb l'exuberant salut vocal d'Elina Ga-

ranca: l'homogeneïtat d'un instrument sucós de dalt a baix i la calidesa d'un cant expressiu alhora que musical predestinen, si res no ho torça, la mezzosoprano letona a la grandesa. Gregory Kunde va ater-

rar en l'últim moment per encarnar amb admirable professionalitat un Percy d'irreprotxable línia belcantista, més acurada que la de l'Enrico d'un Carlo Colombara més amenaçador que regi, mentre que Sonia Prina subratllava amb encert la filiació rossiniana de Smeton.

Rafel Duran va intentar farcir el que no deixa de ser un melodrama pur i dur amb comentaris sociopolítics (les càmeres de videovigilància), símbols inconseqüents (els corbs) i irrelevant apunts coreogràfics que no amagaven les limitacions de la seva direcció: acció convencional en un espai exigü tot i l'aparatositat del decorat, immobilitat del cor i greu error de càlcul acústic en situar sovint les veus massa amunt i massa lluny.

L'acomodatícia batuta d'Andriy Yurkevych va estar molt pendent dels cantants, no tan d'una orquestra de so ben gris, però sense ser l'obra mestra de Donizetti, *Anna Bolena* admet una lectura menys apàtica i un ritme dramàtic menys erràtic. Justament ovacionades, sort vam tenir de la reina coronada del Liceu i d'una princesa aspirant.

Críticafolk

Guillem Vidal

Tímida i bella

Joanna Newsom12è Festival del Mil·lenni
Palau de la Música, 20 de gener

La gran ambició artística de Joanna Newsom —una arpa que en fa dos com ella com a element principal del seu discurs musical i estètic; un últim disc que supera les dues hores; la voluntat d'amalgamar folk ancestral amb avantguarda *indie*...— l'ha convertida en una artista irriant i de caricatura fàcil per a uns quants i en un talent que ja ha arribat a cotes pirinenques molt abans de fer els trenta anys per a uns altres. La californiana no fa en qualsevol cas allò que en diem "música fàcil", però la seva música amaga un poder estrany que, quan t'atrapi, en cas que t'atrapi, et sacseja doblement i et fa sentir orgullós de l'esforç que, sens dubte, t'ha estat ne-

cessari fer com a oient.

En el seu debut al Palau de la Música, acompanyada d'una banda amb guitarra, violins, bateria i trombó, Newsom va tocar l'arpa i el piano, va fer de la seva tímida escènica un acte quasi de bellesa i, amb una veu cada cop més expressiva que tant pot ser la d'una virtuosa amb aires divins com la d'un personatge de dibuixos animats, va repartir una dotzena de cançons que brillen especialment pels seus arranjaments i per la seva delicadesa. Quan ja al final va haver abordat una immensa *Baby birch*, just abans d'un bis que, a diferència del que solen ser els bisos, no estava en absolut previst, l'audiència, immersa fins llavors en una escolta atenta i cerimoniosa, va esclatar. No alliberar les emocions hauria estat un desafiament per a la salut.

Críticateatre

Jordi Bordes

Tenir és perdre

Macbeth

Direcció: Carles Fernández Giua. Intèrprets Dani Arrébola, Jordi Brunet, Marc García Coté, Laia Martí i Pau Sastre

Nau Ivanow, 17 de gener

Sota l'acollidora ombra de la Factoria Escènica Internacional (FEI), la companyia La Conquesta del Pol Sud presenta un Shakespeare fidel, enèrgic i que busca reclams per al públic d'avui. És un *Macbeth* fet amb els mínims recursos però que aspira a la màxima contundència. El resultat és vistós i respectuós, però no aconseguix destacar el pes del poder i la por a perdre'l.

Només cinc actors interpreten en una única part de prop de dues hores el muntatge. En tots cinc, hi ha una interpretació i una dicció que fa justícia al vers de Shakespeare (traduït en aquesta oca-

sió per Salvador Oliva). Ha estat necessari eliminar algunes escenes més populosos per raons òbvies, però la seva eliminació no resta en comprensió. Tampoc el desdoblament dels actors. Un vestuari atemporal, que no molesta amb la lluita d'espases, es complementa amb una escenografia eficaç: una passarel·la en què a un extrem hi ha un buit i se situa la butaca del rei i en l'altre es disposa d'una habitació translúcida que permet jugar per construir l'espai de les bruixes i per situar, nítidament, en quin espai se situa l'acció.

Fernández Giua volia reforçar la por de tots els personatges a perdre les seves riqueses: És el pànic a perdre el que porta *Macbeth* a la violència. Tot i ser un motor vàlid per a l'escena, Shakespeare el desborda, però no per això naufraga la producció.

Assange protagonitza un film de Hollywood

Redacció
BARCELONA

Els productors nord-americans Barry Josephson (*Bones*) i Michelle Krumm (*Bobby*) han comprat els drets per portar al cinema la biografia del fundador de Wikileaks, Julian Assange, segons informava ahir la revista *Variety*. *L'home més perillós del món* és el títol d'aquest llibre biogràfic escrit per l'australià Andrew Foller. Josephson afirma que, com *Tots els homes del president* en el seu dia, el film que preparen "serà el drama de suspens d'aquesta generació i tindrà un impacte global". ■

SOM MÚSICA
CONCERTS FAMILIARS AL PALAU
VIII TEMPORADA 2010/11

CONTES CANTATS
UN ITINERARI PER UNA DE LES NECESSITATS MÉS ANTIGUES DELS HUMANS: EXPLICAR I ESCOLTAR HISTÒRIES

Espectacle per a nens a partir de 4 anys.

DIA: 23 de gener de 2011
HORARI: 12 h
LLOC: Sala de Concerts

Entrades a la venda
PREU ÚNIC: 11 €

Informació i venda:
Tel. 902 442 882
A/e: taquilles@palau musica.cat
www.palau musica.cat

Amb la col·laboració de:
Coca-Cola

Organitza:
FUNDACIÓ ORFEO CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA